

Vazgeç

– NazlıKaragöz · 11 Ekim 2009

Yaralanıyorum bıraktığın ürkeklikte
Gidiyorsun sürgün ederek kır çiçeklerini
Bil ki; kaybolacağım
Hoşcakalları hiç sevmem ki
Kalmanın hoşumu olur? geride bakışları ölene

Sararıp soluyorum ardında
Tuz basıyorum onulmazlara
İçimde ki çocuk ağlıyor; gitme değişerimde
Göklere dizdiğin maviler yanıyor
İçimde taze bahar tutuşuyor
Bize kıyma...

Al yıldızlarını al
Takmayacaksan saçlarıma....

Taçlanmayan yüreği sensizlikte ne edeyim
Tamamlanmamış bir öyküyü çizmesin kalemim
Kanayan harfleri sersem ne fayda. Yoksun...
Yoksunluğu nereye gizleyeyim
Yâr dedim, serenatlar mı seslendireyim?

Benden sana dert gelmez
Varsın olsun zehir tadarım sen diye

Haydi dur!
Vazgeç yakmaktan türküleri
Yeşili bulama berrak bıraktığımız sulara
Yangın yemesin verdiği umut

Haydi vazgeç!
Verdiğin yıldızları dağıtır evrene susarım
İçimi acıtır yokluğundaki ürperti
Adını saklar, öylece aynı yerde kalırım

Dur.. sende yitme
Düşme yüreğimden
Öksüzlüğe mahkum etme
Göklere asılsın ezgilerimiz verdiğin son sesle
Vazgeç gitme
Son bir söz söyle bize dair...

Ben
Seni
Seviyorum...

Nazlı Tolun